

عنوان مقاله:

آرزواندیشی به منزله یک آسیب اعتقادی بر پایه منابع اسلامی

محل انتشار:

مجله دین و سلامت، دوره 4، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

Hassan Bagherinia - Hakim Sabzevari University, Sabzevar, Iran

Hosein Jalilvand - Hakim Sabzevari University, Sabzevar, Iran

خلاصه مقاله:

وجود آسیب در باورها و اعتقادات هر فرد و یا یک جامعه می تواند در سلامت عمومی آنان نقش داشته باشد. مقصود اصلی این پژوهش، تبیین و نقد آرزواندیشی به منزله یک آسیب در سلامت باورهای دینی است. شخص دیندار به واسطه تکیه بر قدرت لایزال الهی، در معرض این آسیب قرار دارد که به طور غیرواقع بینانه، خود را محق و مدعی برخورداری از مواهبی بداند که برای آن تلاشی نکرده است. روش انجام پژوهش حاضر، به صورت تجزیه و تحلیل مفهوم می باشد و هدف آن است که تنها با مراجعه به فرهنگ های لغت نمیتوان به مفاهیم واژه ها دست یافت؛ بلکه با نظر به شبکه معنایی، کشف روابط میان یک واژه و واژه های دیگر و مقایسه واژگان مترادف و متضاد، میتوان به معنای دقیق تری از واژگان و مفاهیم دست یافت. یافته ها نشان می دهد که میان مفهوم « امیدواری » و « آرزواندیشی » تفاوت هایی وجود دارد؛ از جمله اینکه تکیه بر مفهوم امیدواری با سعی و عمل قابل جمع است. از آنجایی که زوج در بیشتر موارد با یکدیگر آمده است؛ در نتیجه امیدواری و « خوف و رجا » مفهومی آرزواندیشی از یکدیگر متمایز می باشد. از این رو اصلیتین پیامد آرزواندیشی در تربیت دینی، رشد خودمخوری و خودشیفتگی فردی و جمعی است که تبعات زیانبار فردی و اجتماعی را در پی دارد.

کلمات کلیدی:

Dreaming, Hope, Pathology, Religious Training, آرزواندیشی، آسیب شناسی تربیت دینی، امیدواری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1869822>

